

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. juli 2014
Kontor: Straffuldbyrðelseskonto-
ret
Sagsbeh: Katrine Born Thodsen
Sagsnr.: 2014-0030-2255
Dok.: 1189885

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1113 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. maj 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Karen Hækkerup

/

Andreas Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1113 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for omfanget af sager, hvor indsatte ikke ønsker at samarbejde med politiet, som for eksempel ved at vidne mod andre indsatte, på grund af udsigten til dårligere afsoningsforhold og vil ministeren indhente en udtalelse fra hhv. Rigspolitiet og Kriminalforsorgen herom.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst, at kriminalforsorgen ikke har kendskab til sager, hvor indsatte ikke har ønsket at samarbejde med politiet på grund af udsigten til at afsone under andre afsoningsforhold end de sædvanlige.

Justitsministeriet har endvidere indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har til brug for besvarelsen af Justitsministeriets anmodning indhentet en udtalelse fra Østjyllands Politi og Københavns Politi.

Politikredsene har i den anledning oplyst, at det ikke er muligt at udtale sig mere præcist om antallet af sager af den nævnte art. Det er imidlertid politikredsenes skønsmæssige vurdering, at der er tale om et relativt begrænset antal sager på området for den alvorlige banderelaterede kriminalitet.

Rigspolitiet skal supplerende – og med henvisning til Justitsministeriets besvarelse af 27. februar 2013 af spørgsmål nr. 553 (Alm. del, samling 2012-13) – bemærke, at det er Rigspolitiets erfaring, at der kan være mange forskellige årsager til, at en person vælger at vidne, herunder i sager, der rummer mulighed for selvinkriminering.

En beslutning om at gå til politiet kan således eksempelvis bunde i, at livet som en del af en gruppering, der begår massiv kriminalitet, bliver så stressende og dominerende, at det udelukker den pågældendes mulighed for at leve et tilfredsstillende liv.

Det er i forbindelse med sådanne beslutninger Rigspolitiets vurdering, at personen ikke som det primære har fokus på afsoningsvilkårene, men i højere grad på behovet for at ændre sit liv. De kriminelle miljøer stiller i dag store krav til de personer, som befinder sig heri, og vanskelighederne ved at bryde

ud fra miljøet vurderes altovervejende at have langt større vægt end en eventuel senere afsoningsform.

Rigspolitiet kan endelig oplyse, at en nærmere redegørelse for omfanget af sager, hvor indsatte ikke ønsker at samarbejde med politiet, som eksempel ved at vidne mod andre indsatte på grund af udsigten til dårligere afsoningsforhold, ikke selvstændigt registreres, idet der ikke i politiets sagsbehandlingssystem (POLSAS) findes gerningskoder, som retter sig særligt mod sager af denne type. En nærmere redegørelse vil således kræve en manuel gennemgang af et større antal sager under adskillige gerningskoder i POLSAS.

Rigspolitiet har ikke umiddelbart fundet grundlag for at iværksætte en sådan manuel gennemgang, som vil være særdeles ressourcekrævende.”

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1110 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.